

Sygn. akt IX W 119/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 06 lutego 2018 r.

Sąd Rejonowy w Olsztynie Wydział IX Karny

w składzie: Przewodniczący: SSR Joanna Sienicka

Protokolant: Katarzyna Szklarczyk

bez udziału oskarżyciela publicznego

po rozpoznaniu w dniu 06 lutego 2018 r. sprawy

K. Ś.

s. M. i T. z domu B.

ur. (...) w G.-D.

obwinionego o to, że:

w dniu 26.09.2016r. w siedzibie Straży Miejskiej (...) W. na ul. (...), wbrew ustawowemu obowiązkowi jako właściciel pojazdu m-ki B. o nr rej. (...) nie wskazał upoważnionej z mocy ustawy do legitymowania instytucji - Straży Miejskiej, komu powierzył przedmiotowy pojazd do kierowania lub używania w dniu 22.02.2016r. około godz. 15:55 kiedy to kierujący tym pojazdem dokonał postoju w strefie obowiązywania znaku drogowego B-36 „zakaz zatrzymywania się” oraz wykorzystał część pasa drogowego niezgodnie z przeznaczeniem na ul. (...)/ (...) w W.

- tj. za wykroczenie z art. 96 § 3 kw w zw. z art. 78 ust. 4 ustawy Prawo o ruchu drogowym

ORZEKA:

I. obwinionego **K. Ś.** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu i za to na podstawie art. 96 § 3 kw w zw. z art. 78 ust. 4 ustawy Prawo o ruchu drogowym skazuje go wymierzając na podstawie art. 96 § 1 kw w zw. z art. 96 § 3 kw karę **100 (sto) złotych grzywny;**

II. na podstawie art. 118 § 1 kpw i art. 3 ust. 1 w zw. z art. 21 pkt. 2 ustawy o opłatach w sprawach karnych **obciąża obwinionego zryczałtowanymi wydatkami postępowania w kwocie 100 (sto) złotych i opłatą w kwocie 30 (trzydzieści) złotych.**

Sygn. akt IX W 119/18

UZASADNIENIE

K. Ś. obwiniony został o to, że: w dniu 26.09.2016r. w siedzibie Straży Miejskiej (...) W. na ul. (...), wbrew ustawowemu obowiązkowi jako właściciel pojazdu m-ki B. o nr rej. (...) nie wskazał upoważnionej z mocy ustawy do legitymowania instytucji - Straży Miejskiej, komu powierzył przedmiotowy pojazd do kierowania lub używania w dniu 22.02.2016r. około godz. 15:55 kiedy to kierujący tym pojazdem dokonał postoju w strefie obowiązywania znaku drogowego B-36 „zakaz zatrzymywania się” oraz wykorzystał część pasa drogowego niezgodnie z przeznaczeniem na ul. (...)/ (...) w W. tj. za wykroczenie z art. 96 § 3 kw w zw. z art. 78 ust. 4 ustawy Prawo o ruchu drogowym.

Obwiniony K. Ś. mieszka w B., prowadzi działalność gospodarczą, jest żonaty, na utrzymaniu ma dziecko.

W dniu 22.02.2016r. około godz. 15:55 funkcjonariusz Straży Miejskiej m.st W. P. S. i R. M. ujawnili , iż kierujący pojazdem m-ki B. o nr rej. (...) zaparkował w/w pojazd w strefie obowiązywania znaku drogowego B-36 „zakaz zatrzymywania się” oraz wykorzystał część pasa drogowego niezgodnie z przeznaczeniem na ul. (...)/ (...) w W.. Właścicielem pojazdu marki m-ki B. o nr rej. (...) jest obwiniony. W związku z ujawnieniem opisanego wykroczenia wysłane zostało do obwinionego w dniu 9 08 2016r (k 27) wezwanie do wskazania komu powierzył do użytkowania lub kierowania w/w pojazd w oznaczonym czasie. Obwiniony zobowiązany został do przesłania oświadczenia w terminie 7 dni od otrzymania wezwania listownie na adres SM (...) W. . Wezwanie zawierało pouczenie, iż niedopełnienie powyższego obowiązku wynikającego z art. 78 ust. 4 i 5 ustawy Prawo o ruchu drogowym rodziło będzie odpowiedzialność z art. 96§3kw. Obwiniony odebrał powyższą korespondencję w dniu 21 09 2016r – k 33 . W dniu 26 09 2016r do Straży Miejskiej (...) wpłynęło pismo obwinionego zawierające odpowiedz na wezwanie z dnia 8 09 2016r. Obwiniony nie wskazał w nim osoby której powierzył do użytkowania lub kierowania pojazd m-ki B. o nr rej. (...) w dniu 22.02.2016r. Wniósł o umorzenie postępowania kwestionując uprawnienia Straży Miejskiej do kierowania podobnych wezwań, niewłaściwe , alternatywne sformułowanie wezwania, brak określenia strony procesowej wezwanego.

(d. notatka k 5,7 8, 41szkic k 9, 17 zdjęcia k 10-16, wezwania k 18, 22,27, zpo k 33, wniossek k 29- 31, wyjaśnienia obwinionego k 75)

Obwiniony nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Wyjaśnił, iż zapewne otrzymał wezwanie ze Straży Miejskiej , ale nie pamięta tego dobrze. Przyznał, iż nie wskazał komu pojazd powierzony został do kierowania lub użytkowania, gdyż nie chciał obarczać nikogo . Oświadczył, iż pojazdem tym porusza się jego żona i bracia. On sam nie kierował nim w dniu zdarzenia.

Sąd nie podzielił argumentacji obwinionego uznając , iż stanowi ona przyjęta przez obwinionego linię obrony zmierzającą do uniknięcia odpowiedzialności za zarzucane wykroczenie, stoi ona w sprzeczności z treścią art. 78ust 4 prawa o ruchu drogowym. Wyjaśnienia obwinionego cechuje zmienność i brak spójności, są chaotyczne.

Ze zgromadzonej dokumentacji jednoznacznie wynika, iż obwiniony został wezwany do wskazania w terminie 7 dni od otrzymania pisma komu w oznaczonym czasie powierzył pojazd. Wezwanie to (k 27) zostało przesłane obwinionemu i skutecznie mu doręczone (k 33) . Straż Miejska (...) W. wystosowała powyższe pismo do obwinionego jako właściciela pojazdu marki B. o nr rej (...) w związku z ujawnieniem wykroczenia polegającego m.in na niezastosowaniu się do znaku B-36 przez osobę, która kierowała w/w pojazdem. Informacje o powyższym wykroczeniu zawarte zostały w piśmie skierowanym do obwinionego. Zaznaczono w nim , iż obowiązek wskazania osoby , której właściciel powierzył pojazd do użytkowania lub kierowania wynika z art. 78 ust. 4 ustawy Prawo o ruchu drogowym, a niewywiązanie się z niego rodzi odpowiedzialność z art. 96§3kw. Wezwanie skierowane do obwinionego sformułowane zostało w sposób jednoznaczny, czytelny, nie pozostawiający wątpliwości czego dotyczy. Pochodziło od uprawnionego organu.

Bezspornym jest, iż obwiniony nie wskazał komu w oznaczonym czasie powierzył pojazd do kierowania lub używania. Nieudzielenie przez obwinionego w/w informacji uniemożliwiło przeprowadzenie dalszych czynności wyjaśniających w sprawie wykroczenia z dnia 22 lutego 2016r . Z wyjaśnień obwinionego zdaje się wynikać , iż nie ma pewności kto wówczas kierował jego pojazdem, a on sam nie był jego kierowcą w dniu zdarzenia. Jednocześnie wyjaśnił, iż użycza swój pojazd członkom rodziny. W wypadku wskazania przez obwinionego danych w/w osób Straży Miejskiej, ustalenie kto z nich kierował pojazdem w dniu 22 II 2016r i zaparkował go w miejscu obowiązywania znaku B-36, mogłoby być przedmiotem dalszych czynności wyjaśniających. Obwiniony nie uczynił tego, przez co uniemożliwił przeprowadzenie czynności wyjaśniających i ujawnienie sprawy wykroczenia, a także pociągnięcie go do odpowiedzialności.

Znamieniem warunkującym odpowiedzialność z art. 96 § 3 kw jest niewskazanie na żądanie uprawnionego organu, wbrew obowiązkowi, komu został powierzony pojazd do kierowania lub używania w oznaczonym czasie. Niewskazanie polega na odmowie udzielenia informacji odnośnie osoby, której pojazd został przekazany. Za niewskazanie uznać należy zarówno odpowiedź negatywną jak i zupełne zaniechanie odpowiedzi.

Żądanie wskazania pochodzić winno od uprawnionego organu. Zgodnie z art. 17 § 3 kpw i art. 129b ustawy Prawo o ruchu drogowym i orzecznictwem Sądu Najwyższego, straże miejskie (gminne) posiadają uprawnienia oskarżyciela publicznego w sprawach dotyczących art. 96 § 3 kw, mogą zatem żądać od właściciela lub posiadacza pojazdu wskazania komu powierzyli pojazd do kierowania lub używania w określonym czasie. Uprawnienia straży miejskiej(gminnej) wynikają z ustawy z dnia 29 sierpnia 1997r o strażach gminnych . Do zadań straży gminnych należy w szczególności czuwanie nad porządkiem i kontrola ruchu drogowego w zakresie określonym w przepisach prawa o ruchu drogowym- art. 11 ust 1 pkt 2 ustawy o strażach gminnych. Nadane strażnikom w art. 129b ust. 3 pkt. 7 prawa o ruchu drogowym upoważnienia do żądania od właściciela lub posiadacza pojazdu wskazania, komu powierzył pojazd do kierowania lub używania w określonym czasie należy postrzegać jako uprawnienie do podejmowania szczególnego rodzaju czynności wyjaśniającej, ukierunkowanej na wykrycie sprawy wykroczenia drogowego. W przypadku niewskazania przez adresata żądania osoby, której powierzył pojazd , dochodzi do zaistnienia wykroczenia z art. 96 § 3 kw, które straż miejska (gminna) ujawnia właśnie w ramach prowadzonej czynności wyjaśniającej należącej do zakresu jej działania. W konsekwencji dochodzi co spełnienia określonego w art. 17 § 3 kpw warunku nabycia przez straż uprawnienia oskarżyciela publicznego w sprawach o wymienione wykroczenie.

Obowiązek wskazania, komu został powierzony pojazd do kierowania lub używania, wynika z art. 78 ust. 4 p.r.d. Wyłączenie odpowiedzialności za wykroczenie określone w art. 96 § 3 k.w. jest możliwe w sytuacji, gdy udzielenie odpowiedzi, komu został powierzony pojazd mogłaby narazić osobę najbliższą właścicielowi lub posiadaczowi pojazdu na odpowiedzialność za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe. Natomiast możliwość narażenia na odpowiedzialność za wykroczenie nie wyłącza obowiązku właściciela lub posiadacza pojazdu wskazania osoby najbliższej na żądanie właściwego organu, jeżeli dopuściła się ona wykroczenia, kierując powierzonym jej pojazdem lub go używając. Art. 96 § 3 k.w. nie nakłada obowiązku "denuncjacji", ale sankcjonuje zachowanie polegające na niewskazaniu na żądanie uprawnionego organu, komu został powierzony pojazd do kierowania lub używania w oznaczonym czasie. Wskazanie na żądanie uprawnionego organu, komu właściciel lub posiadacz pojazdu powierzył pojazd do kierowania lub używania w oznaczonym czasie, nie przesądza jeszcze o ewentualnej odpowiedzialności wskazanej osoby za wykroczenie. Odmowa może jednak skutkować odpowiedzialnością właściciela lub posiadacza pojazdu za wykroczenie określone w art. 96 § 3 k.w. (por. post. SN z dnia 02.04.2014 r. sygn. akt V KK 378/13, uchwała siedmiu sędziów SN - zasada prawna w sprawie I KZP 16/14 z 30.09.2014 r, Wyrok Trybunału Konstytucyjnego, z dnia 12 marca 2014 r. P 27/13).

Zgodnie z wyrokiem TK z dnia 12 marca 2014 r. Sygn. akt P 27/13 art. 96 § 3 ustawy z dnia 20 maja 1971 r. – Kodeks wykroczeń jest zgodny z art. 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej oraz nie jest niezgodny z art. 42 ust. 1 Konstytucji. Z uzasadnienia powyższego wyroku wynika, iż zgodnie z art. 78 ust. 4 p.r.d. właściciel lub posiadacz pojazdu nie mają obowiązku wskazania, komu powierzyli pojazd do kierowania lub używania w oznaczonym czasie, jeżeli pojazd został użyty wbrew ich woli i wiedzy przez nieznaną osobę, czemu nie mogli zapobiec. Odpowiedzialność za wykroczenie określone w art. 96 § 3 k.w. zostanie wyłączona także w sytuacji, gdy właściciel lub posiadacz pojazdu uchyla się od obowiązku wskazania, komu powierzyli pojazd do kierowania lub używania w oznaczonym czasie w ramach prawa do obrony na podstawie art. 74 § 1 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks postępowania karnego w związku z art. 20 § 3 ustawy z dnia 24 sierpnia 2001 r. – Kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia. Właściciel lub posiadacz pojazdu nie mają zatem obowiązku wskazania, komu powierzyli pojazd do kierowania lub używania w oznaczonym czasie, jeżeli sami tym pojazdem kierowali lub go używali i dopuścili się wykroczenia .

Zgromadzony materiał dowodowy nie wskazuje, by w niniejszej sprawie zachodziły powyższe okoliczności. Z wyjaśnień obwinionego wynika jedynie , iż nie jest pewien kto kierował pojazdem w oznaczonym czasie , jeżdżą nim członkowie jego rodziny, a on sam nie kierował nim wówczas .

Mając powyższe na uwadze Sąd uznał obwinionego za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu . Obwiniony swoim zachowaniem wyczerpał znamiona wykroczenia określonego w art 96§3kw w zw. z art. 78 ust. 4 ustawy Prawo o ruchu drogowym.

W świetle wskazanych wyżej okoliczności Sąd orzekł wobec obwinionego karę grzywny w wysokości 100 złotych. Orzeczona kara, w ocenie Sądu, jest współmierna do stopnia zawinienia obwinionego i społecznej szkodliwości zarzucanego mu czynu i nie może być postrzegana jako rażąco surowa.

Na podstawie art. 118 § 1 kpw i art. 3 ust. 1 w zw. z art. 21 pkt. 2 ustawy o opłatach w sprawach karnych obwiniony został obciążony zryczałtowanymi wydatkami postępowania w kwocie 100 zł i opłatą w kwocie 30 zł.